

CONCURS DE CONTES

CONTES DE 7 A 9 ANYS

- 1r. premi ..... Marina Casals Nolla amb *La màgia del Nadal*
2n. premi ..... Albert Rubio Dolcet amb *El Tomet i el Tomit no poden pescar*
3r. premi ..... Sarai Pallejà Gairí amb *El Pare Noel perd un ren*

CONTES DE 10 A 12 ANYS

- 1r. premi ..... Megan Albets Serrano amb *On és el meu arbre?*
2n. premi ..... Laia Soler Torrente amb *El Nadal de l'Anna*
3r. premi ..... Joana Expósito Martín amb *El malson del senyor Alcalde*
Accèsit ..... Clara Gilart de Dios amb *Un Nadal nevat*

CONTES DE 13 A 19 ANYS

- 1r. premi ..... Daniel Albets Serrano amb *La tradició dels arbres de Nadal*

CONTES D' ADULTS

- 1r. premi ..... Anna Gairí Blavi amb *El fuster del Pare Noel*
2n. premi ..... Isabel Bellet Oronich amb *Raig de sol*
3r. premi ..... Judith Serrano Segura amb *Memòria de Nadal*

Les persones d'Alpicat que per motius diversos viuen fora del municipi i volen rebre la revista a casa seva poden emplenar aquesta butlleta o una fotocòpia i lliurar-la a l'Ajuntament, al carrer Lleida, núm. 42 25110 Alpicat.

Butlleta per a la comanda gratuïta, d'El Nou Pinetell

El Sr./la Sra. _____, amb domicili al
carrer _____, CP _____, població i província
_____, telèfon _____ desitjo
rebre la revista El Nou Pinetell al meu domicili.

_____ de _____ de 200__

Cançons

Recordo la tia Carmen cosint pantalons asseguda en una cadira de fusta i corda situada estratègicament al balcó d'esquena a la barana perquè no l'enlluernés la llum del sol.

Sempre cosia pantalons que li pagaven a tant la peça. Als meus 7 o 8 anys (principi dels 70) jo no tenia gaire clar què volia dir allò de tant la peça, però a mesura que m'anava fent gran ho vaig anar entenent.

Tanco els ulls i la veig a la seva cadira i jo al costat asseguda al terra escoltant com cantava, perquè la tia Carmen quan cosia sempre cantava.

Les seves cançons no sortien a la ràdio ni estaven escrites en cap cançoner; les tenia ella molt ben arxivades a la memòria.

L'hem triat una que ens explicava com feien gimnàstica unes nenes fa gairebé 70 anys a Narila, un poble de Granada. Dos d'aquestes nenes són avui la tia Carmen i la iaia Paca.

"La gimnasia niñas desarrolla fuerza y por eso todas debemos hacerla. El cuerpo bien recto, las manos atrás, subir a los hombros, vuelven a bajar. Dos pasos adelante, dos pasos atrás, el cuerpo bien recto y así hasta terminar.

Arriba manos a la cabeza, luego a los hombros, luego a los pies, que la gimnasia siendo prudente es conveniente para crecer.

Con las manos levantadas y juntas y separadas las volvemos a bajar. Bien caídas las dejamos y luego así las juntamos, cerquita del corazón; mira como se mueven, mira como van, parecen palomas que volando van."

PD A vegades amb les meves germanes cantem les cançons que ens cantava la tia Carmen, tot cosint pantalons.

**Montse Prats
Encarna Mecías**

Els noms de tros

(PETITA APORTACIÓ A LA TERMINOLOGIA ONOMÀSTICA)

De la mateixa manera que ens referim als "noms de casa" (sobrenoms amb què es designen les cases del poble i aquells qui les habiten), que és un tema al qual en el seu moment vaig dedicar un seguit d'articles, crec que entraria dins de la lògica parlar també dels "noms de tros", que és un concepte que no he trobat enlloc, però que resulta força útil per a classificar un tipus de topònims (noms de lloc), creats a partir d'antropònims (noms i sobrenoms de persona), força estesos al nostre poble, com en tants altres. Els noms de tros serien, doncs, la manera com es coneixen entre la gent els trossos (parcel·les o finques agrícoles) quan han de fer-ne esment. Són noms que no apareixen en cap document oficial, i que difícilment sortiran mai escrits en la cartografia, però que resten vius en la parla dels alpicatins.

No presentaré, aquí, ni un recull ni cap anàlisi sobre els noms de tros del terme d'Alpicat (tasca que encoratja a materialitzar a qui disposi de temps i de contactes per anar voltant el terme i recollint la informació), sinó que em limitaré a definir el concepte tenint present el cas alpicatí.

Fixem-nos primer en la forma amb què apareixen els noms de tros. Tenen dues parts. A *sol Peret* hi han construït una urbanització, *Vinc d'esporgar els blanquilles de so les Metgesses*, són frases que, amb lleugeres variacions, podrien formar part de la quotidianitat verbal alpicatina i on crida l'atenció la partícula "sol", "sols", "so la" o "so les" que precedeix el nom de persona. Aquesta és la primera part. En realitat, es tracta de la contracció del pronom neutre arcaic "ço" més "del", i vol dir "això és del": *ço + del = sol*. De vegades fins i tot es pot sentir la forma actualitzada "això del". És el mateix que passa amb "ca" (casa de) i "el", que donen el popular "cal" que precedeix el nom o sobrenom de persona per formar els noms de casa. En el dialecte baleàric ha passat una cosa semblant (i allà, a més, aquests topònims adquireixen

sovint valor de nom oficial). La diferència és que com que en aquelles illes s'usa l'article personal "en" i "na" davant dels antropònims, la forma resultant, en comptes de "sol", és "son" (qui no coneix, per exemple, el nom de l'aeroport de Palma: Son Sant Joan). Entre nosaltres, la partícula "sol" no ha acostumat a consolidar-se com a part dels noms oficials dels llocs, però manté encara una vida popular prou activa, sobretot entre els pagesos.

La segona part és idèntica a la dels noms de casa. Com en aquells, el nom que es posa darrere del "sol" pot ser divers: simplement el prenom de l'amo actual (sol Jaume), el sobrenom o malnom d'aquest (sol Trumfo) o pot referir-se a un antic propietari. En aquest darrer punt, tots, per exemple, hem sentit a parlar algun cop de "so les Metgesses" o "sol Baró"

(de la mateixa manera que hi ha "ca les Metgesses" i "cal Baró", dues cases, per cert, recentment desaparegudes de manera física, però l'espai de les quals manté el mateix nom aplicat als edificis o els equipaments actuals) que molts pagesos fan servir per anomenar algun dels seus trossos. Cal suposar que antigament aquestes finques havien pertangut a la nissaga de cacics Ortiz (a qui s'aplicava, irònicament, el sobrenom de "Baró") o a les filles (a les quals es coneixia com "les Metgesses") d'un conegut metge que, segons s'explica, de vegades estava més pendent de la terra que no pas dels pacients. Una proposta per acabar: davant la cada vegada més evident desaparició de sòl destinat a l'agricultura i, en conseqüència, dels noms de tros que li són propis, per què no fem com els mallorquins i mantenim el nom de tros per designar nous equipaments o urbanitzacions del terme situats en antics emplaçaments agrícoles? A la residència geriàtrica que es construeix abans d'arribar al poble, per exemple, podrien posar-li el nom de "sol Xanxo". És només una idea.

Llorenç Capdevila Roure

AREMI

ACTE DE COL·LOCACIÓ DE LA PRIMERA PEDRA DE LA NOVA RESIDÈNCIA AREMI

L'Associació de Rehabilitació del Minusvàlid AREMI, entitat d'iniciativa social sense ànim de lucre, que atén persones amb paràlisi cerebral i altres minusvalies físiques motòriques, disposa d'un servei de residència, amb capacitat per a 10 residents, situat a l'avinguda de Navarra, número 15, de Lleida.

Actualment totes les places estan ocupades i no resulta factible ampliar l'esmentat edifici. L'Associació AREMI no pot atendre les sol·licituds de les famílies dels nois i noies que assisteixen al centre d'educació especial i al centre ocupacional, així com les demandes

externes. Per aquest motiu, es posa de manifest la necessitat de construir un edifici que permeti donar assistència residencial a 26 persones, en una primera fase, i es preveu una segona fase

amb l'ampliació d'habitacions per a 34 places, i arribar així a prestar atenció a 60 persones amb disminució física motòrica.

L'Ajuntament de Lleida ha cedit el terreny per a la construcció de la residència al carrer del Garraf, s/n, de Lleida, i la Fundació Lleida Solidària ha elaborat el projecte, on es preveu la realització d'uns espais funcionals adaptats a les característiques de les persones que s'hi allotjaran, tenint en compte que efectuen els seus desplaçaments en cadires de rodes de propulsió manual o electrònica.

L'acte de col·locació de la primera pedra de la nova Residència AREMI va tenir lloc el dia 25 de febrer, presidit pel Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, president de Generalitat de Catalunya, i amb la presència de l'Im. Sr. Antoni Siurana, alcalde de Lleida, la Sra. Irene Rigau, consellera de Benestar i Família, i altres autoritats, representants d'associacions, empresaris, personal d'AREMI, familiars i amics.

Els tècnics redactors del projecte de la Fundació Lleida Solidària van explicar-lo a les autoritats presents a l'acte. Posteriorment, es va celebrar un dinar multitudinari a l'Hotel Condes de Urgel, on es realitzà un agraïment a totes les